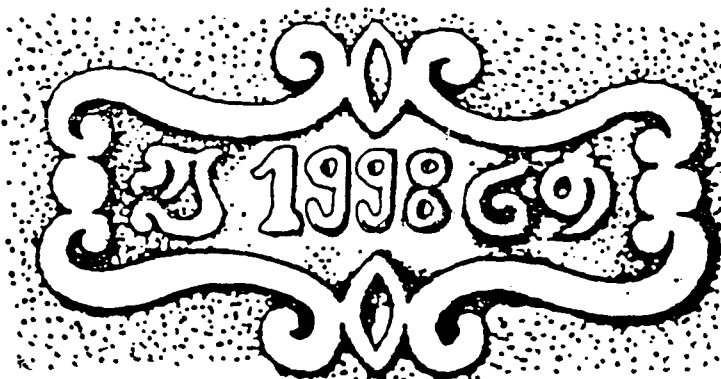

PULA
Náczihegyi
Tükör-Spiegel

IX. évfolyam

1. szám

Pula, 1998. július 25.

Pula, Náczihegy 1998

Megjelenik: MINDEN ÉVBEN JÚLIUS UTOLSÓ SZOMBATJÁN
Kiadja: A NÁCZIHEGYI BIRTOKOSOK BARÁTI KÖRE
Örökös főszerkesztő: REMÉNYI ANTAL
Felelős szerkesztő: NAGYPÁL GÁBOR
Művészeti szerkesztő: NAGYPÁL SZABOLCS

VISSZAPILLANTÁS

Már tizenegyedik alkalommal rendezzük meg a nárczihegyi Ignác-napi ünnepséget. Ez azt jelenti, hogy a község életéből már ki nem hagyható eseménnyé vált. Megrendezése annál is inkább fontos, mivel ez évben községünk nem részese a Művészetek Völgye rendezvényesorozatának.

Tán az is lassan megszokottá válik, hogy az ez alkalommal kiadásra kerülő Nárczihegyi Tükör-Spiegel-ben beszámolunk a teljesség igénye nélkül a település életének fontosabb mozzanatairól.

Az elmúlt év során több dologban sikerült előbbre lépni, de továbbra is vannak évek óta megoldásra váró föladataink.

- Befejeztük a Faluház fölújítását, ennek során újrászigeteltettük a lapostetőt, új homlokzatot kaptott az épület, elkészült a bejáró s az épület melletti járda.

- Fölújítottuk a buszmegálló tetejét.

- Az Önkormányzat megvásárolta a Veszprém és Vidéke ÁFÉSZ-től a bolt, italbolt és a hozzájuk tartozó melléképületeket. Így a Faluház teljes épülete a község tulajdona lett. A tulajdonjog megszerzésével a község lehetőséget kapott, hogy a lakosságnak megfelelő ellátást biztosítson. Ezt a legjobbnak tűnő ajánlat elfogadásával, a Kinizsi Szövetkezetnek bérbeadással oldottuk meg. A bérbeadásnál a legfontosabb szempont nem a bérleti díj mértéke, hanem a település színvonalas, kielégítő árszínvonalú ellátása volt. Az eltelt közel egy esztendő tapasztalata alapján úgy ítélem, jól döntöttünk.

- Megvásároltuk a Kinizsi Szövetkezettől a 40, 41, 42-es hely-

rajzi számú területet, az úgynevezett Sósvalyú területét. Itt távlatilag építési telkeket lehetne kialakítani. Addig is, mivel tudomásunk szerint jelenleg nincs konkrét igény építési telekre, elképzelhető lenne park, játszótér kialakítása is. A terület megtisztítása jelenleg is folyamatban van.

- Az évek során állandó probléma a község területének állapota, karbantartottsága. Ezen ügy kívántunk segíteni, hogy a Munkaügyi Hivatal által támogatott közmunkás mellett egy rész munkaidős nyugdíjast is foglalkoztattunk 1998. febr. 1-től. A foglalkoztatás költségei jelen esetben teljesen az Önkormányzatot terhelik. Úgy vélem, megéri ez anyagi többletráfordítás, mivel a változás szemmel látható. Az eredményes munka érdekében közel 200 ezer forint értékben vásároltunk munkaeszközöket is.

- A település területének állapotával összefügg, hogy először 30%-ban, majd ez évtől 100%-ban a község átvállalta a szemétszállítási díjat a belterületi állandó lakosoktól. A falu környékén sajnos még mindig megtalálható hulladéklerakók, szemétkupacok eltüntetése előttünk áll.

- 1998-ban megvalósul a belterületi vezetékes gázhálózat kiépítése! Köztudott, hogy Pula a Nagyvázsony-Vöröstó-Barnag településekkel közösen tervezte a gáz megépítését, de a piacon akkor egyeduralkodó KÖGÁZ egyszerűen kihagyta községünket a beruházásból. Szerencsés módon egy konkurens cég föltüntével más szemlélet alakult ki. Mindkét pályázó csökkentette árait, s a végén gyakorlatilag egyforma aján-

latot tett. Mint ismeretes, a KÖGÁZ ajánlatát fogadtuk el, miszerint a bekötési díj 90.000 forint a lakosság esetében, az önkormányzati épületek bekötése ingyenes, a kivitelezési határidő 1998. dec. 31. Ezzel kapcsolatban bizonyára fölvetődik, hogy miért a bennünket már előzőleg kihagyott céget választottuk. Ennek oka az, hogy az egyforma ajánlatok mellett számunkra biztatóbbnak tűnt a Nagyvázsonyig kiépített vezetékre történő, semmint a Balatongáz által Raposkáról indított vezetékre csatlakozás. A képviselő-testület döntése értelmében a belterületi állandó lakosok bekötési díjának 50%-át (45.000 ft-ot) az Önkormányzat átvállalta. Mivel a teljes bekötési összeget nagyon hamar ki kellett fizetni, ezért további 25%-ot (22.500 ft-ot) kamatmentes kölcsön formájában, 1998. okt. 31-i visszafizetési határidővel a község vállalta. A szolgáltató föltétele szerinti minimális, 44 ingatlan bekötését jóval túlszárnyalva, 65 ingatlanra történt befizetés. Az önkormányzati költségek a következőképpen alakultak: vissza nem térítendő támogatás 2.565 eFt 57 lakosnak, kamatmentes kölcsön 832 eFt 37 lakos esetében. A községet terhelő összes költség 5.850 eFt. A beruházás állása jelenleg: elkészült a belterületi gázhálózat kiviteli terve (melyet a lakosság megtekinthetett, észrevételezhetett), megvanak a terv szakhatósági engedélyei, megkapta a KÖGÁZ az Energiahivaltól a községre vonatkozó szolgáltatási jog kijelölését. Megtörténtek a lakossági befizetések. Soron következik a kivitelező kiválasztása, melybe a

szerződés szerint az önkormányzatnak beleszólási joga van. Időközben fölmerült a Náczihegy ingatlanainak bekötése is. Ez azonban az előzőleg hittnél bonyolultabb, mivel külterület esetén mások a föltételek s előírások. Ajánlatkérésünkre még nem érkezett válasz a szolgáltató részéről.

- Megrendeltük a Major utcai gazdasági út és lakótelkek közútra csatlakoztatásának engedélyezési terveit, a tervezés, illetve engedélyezés folyamatban van.

- Nem sikerült megoldást találni az égetőn fontos telefonbekötések ügyében. Szinte naponkénti érdeklődésünkre az a válasz, hogy a beruházás megkezdését a Bakonytel külföldi tulajdonosai fogják meghatározni, erre az itthoni vezetésnek nincs ráhatása. Ha ez így is van, úgy gondolom, a területet koncesszióba adó állam föladata lenne az állampolgárok érdekeinek védelme a külföldi tulajdonosokkal szemben. Ez ügyben az újonnan megválasztott országgyűlési képviselők segítségét fogjuk kérni. Már több esetben kaptunk nem hivatalos ígéretet a Bakonytel munkatársaitól a kivitelezés megkezdésére, de ezt is mindig utólag visszavonták.

- A nagy nyári esőzések tapasztalata alapján meg kell oldani a Kis utca-Major utca terület, va-

lamint a Náczihegyi út csapadékvíz-elvezetését. Ez utóbbi rész esetén a kiküldött kérdőívekre érkezett válaszok földolgozása, illetve a Náczihegyi Vezetőség és az Önkormányzat egyeztetése jelenleg folyik.

- Még mindig nincs elfogadott rendezési tervünk, mivel a már elkészített tervet jelentősen át kell dolgozni a jogszabályváltozások, illetve a községben fölmerült igények okán. Az átdolgozásra az eredeti terv készítőitől kapott ajánlat magasnak tűnik, ezért esetleg, amennyiben az költségkímélőbb, de megfelelő színvonalú lesz, másik tervezőt fogunk megbízni.

A száraz mindennapi gondok mellett öröm szólni azokról a dolgokról, melyek megszínesítik hétköznapjainkat:

- Jól és egyre színvonalasabban működik Gyermekektáncsoprtunk, egyre több helyen szerepelnek s igen jó eredményeket érnek el. Már többen megjegyezték, hogy községünk lélekszámahoz képest igen aktívak, nagy számban mozgathatók gyerekeink. Nagy élmény volt a lakosság számára a karácsonyi falusi hagyományok föllevenítése, a március 15-e alkalmából a gyermekek ünnepi műsora.

- Hagyományos idős napok ünnepségünkön is sokan vettek részt, nagyon jó hangulat alakult ki. Fölmerült, hogy ezt nemcsak évente egy alkalommal lehetne megtartani.

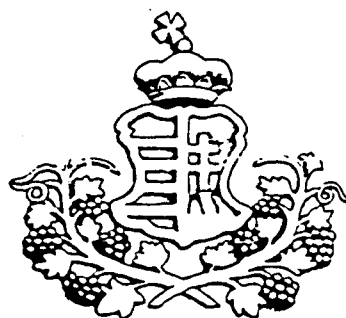
- A nagyszámú résztvevő láttán mindenki kellemesen meglepődött az Öcs községgel közös faültetéskor. Talán ilyen megmozdulás, ahol idős és fiatal egy nagy számban jelent meg, az utóbbi években még nem volt. A két falu között ültetett fasor ápolása alkalmas lehet a két település között minden évben hasonló jó hangulatú rendezvény megtartására.

A települést nagyon sokan támogatják munkájukkal, részvételükkel a község életében. Az anyagi áldozatvállalást jól példázza az Eszterházy Károly Alapítvány számára befizetett 1%-os utalások meglepően magas (75 eFt) összege.

Ez úton is köszönetet mondok mindenkinek, ki munkájával, magatartásával, egyéb módon hozzájárult ahhoz, hogy büszkék lehetünk arra, hogy Pulán élünk, töltjük el szabadidőnket, kapcsolatunk van a községgel.

Kívánok jó szórakozást és sokáig nem feledhető élményeket a Náczihegy és a Község Ünnepén!

KERTÉSZ LAJOS POLGÁRMESTER

PULA – TÁLAD

(Részlet Rainer Pálnak a Hajnal István kör történeti konferenciáján 1996-ban elhangzott előadásából.)

Pula föltehetően a Rátót nemzetség egyik legkorábbi birtoka, bár csak 1333-ban szerepelt először. Ekkor már templomos hely. Papjai - 1333/1334-ben Mihály, 1335-ben Demeter - 40-40 kis dénár pápai tizedet fizettek. A templom ekkor nem a veszprémi püspökség zalai, hanem veszprémi főesperességéhez tartozott. 1357-ben is Demeter volt a papja. A helyi hagyományok szerint a középkori templom helyét a temetőben, a bejárattól délre üresen hagyott négyszög máig jelöli. 1402-ben a Gyulafiak 26 itteni jobbágya vett részt egy hatalmaskodásban a veszprémi káptalan paloznaki birtoka ellen. 1488-ban Gyulafi László özvegyének itteni jobbágyai 8 forint adót fizettek. A falu ekkor Veszprém megyéhez tartozott.

A XIX. század végén egy XIII. századi szlavón báni dénárokat tartalmazó éremleletet találtak Pulán, melyet 1300 körül rejthettek el. A Pula és Nagyvázsony közt mintegy félúton, az Eger-patak mentén települt Tálod falu 1171-ben szerepelt először. Szintén a Rátót nemzetség jószágja. 1324-ben a nemzetség tagjai, Keszői Lőrinc fiai, János és László mesterek a falut a Tálodi kolostornak adták, de 86 évi használati jogot még kikötöttek maguknak. Bár az adományt 1373-ban I. Lajos király is megerősítette, az a későbbiekben valószínűleg nem realizálódott. Az 1402-es hatalmaskodásban 18 tálodi jobbágy is résztvett. 1488-ban Gyulafi László özvegyének jobbágyai 5 forint adót fizettek. A Gyulafiaknak kúriája is lehetett itt, mert 1498-ban

Gyulafi Lászlót és Gyulafi László özvegyét, Katát innét idézték meg egy pör során. 1548-ban már pusztá volt.

Árpád-kori, egyenes szentélyzáródású, kisméretű, Szent Ilona patrocíniumú templomának romját 1970-ben Éri István tárta föl a patak déli partján, az erdő szélén. A rom megtalálását a 'Szent Ilona' forrásnév segítette. A templomnak két mellékoltára volt, épségben föltárt téglapadlója és tetőcserép-maradványai XV. századi átépítést valószínűsítene. A tálodi erdőben, bővízü forrás mellett ma is látható a tálodi Szent Erzsébet-kolostor romja. A pálos kolostort a XIII. század közepén alapíthatta a Rátót nemzetség, bár első említése csak 1324-ből ismert. Az épület alaprajzi elrendezése ciszterci hatást mutat. Egyhajós, 25 méter hosszú, egyenes szentélyzáródású templomához az északi oldalon kvadrumot közrezáró, 32x36 m-es, három szárnyból álló kolostornégyszög csatlakozik. Ettől délnyugatra megmaradt a halfogó medence. Az Eger-patakon pedig a halastóvá szélesítést lehetővé tévő gát, melyet 1987-ben újítottak meg. Ugyanekkor a gát északkeleti sarkától mintegy húsz méterre egy mészégető kemencét tártak föl. Tán a kolostor építkezéseihez készíthették benne egykor a meszet. 1950-ig az említett gáton keresztül húzódott Zala és Veszprém vármegyék határa. A kolostort 1480 táján elhagyták a pálosok, kik föltehetően az ekkoriban alapított, nagyobb és gazdagabb vázsonyi Szent Mihály kolostorba költöztek át. Helyüket a szalvatoriánus ferencesek vették át. Az 1480-1497 között itt élő Pécsi Pál segítőtestvért, kulcsárt Laskai Osvát rendi hely-

tartó elhelyeztette, mert jó viszonyt tartott fent a ferencesek másik ágával, a kevésbé szigorú mariánusokkal. 1516-ban az (uzsa)szentléleki őrséghez (cvstodiatvs) tartozott a kolostor. 1535-ben a gvardián és 14 szerzetes lakta. 1531-1552 közt gvardiánjai név szerint ismertek, az utolsó Vizvári István volt. 1543-ban Székesfehérvár eleste után a kolostor értékesebb felszerelését, devecseri Csóron András, Veszprém megye alispánja, a veszprémi püspökség jószágkormányzója vette magához. A többi - kevésbé minőségű - fölszerelés 1551-ig a sekrestyében maradt. Miután Veszprémet 1552-ben elfoglalták a törökök, lakói - a közeli vázsonyi kolostorhoz hasonlóan - elmenekültek, az épület pusztulásnak indult. Romjait 1860-ban Rómer Flóris bencés tanár, 1870 táján Pelárgus János dörgicsei evangélikus lelkész, 1880. dec. 5-én pedig Ádám Iván veszprémi kanonok rajzolták le. A kolostorból származó figurális, 1474-es vörösmárvány síremlék fölső saroktöredékét a veszprémi Laczkó Dezső Múzeum őrzi. Az Eger-völgye községeiben eddig egyedül Taliándörögdön s a tálodi Szent Ilona templomnál került sor középkori ásatásra, mindkét helyt igen szép eredménnyel. A 20-25 éve befejezett ásatásokat azonban sajnos egyik helyt sem követte helyreállítás. A vidék rendkívül értékes középkori épületromjai azóta is folyamatosan pusztulnak. Jó lenne, ha az illetékes önkormányzatok végre áldozni tudnának ezen emlékek megmentésére, mert megsemmisülésükkel nemcsak a tudományos élet lesz szegényebb, hanem elsősorban saját községeik és közösségeik.

Falunk jónéhány lakója s a messziről érkezett fafaragó művész közt váratlan ismeretségből fakadó igaz, önzetlen kapcsolat sajnálatosan rövid időre ítéltetett, miután feledhetlen barátunk, evilági sorsát végletesen eldöntendő, az Úr hívó szavának engedelmeskedett. A hihetlen hírt nehezen fogadtuk: Blénessy Ignác múlt év nyarán, ötvenhat évesen elhalálozott.

Öt évvel ezelőtt, a vigántpetendi fafaragó tábor nyitónapján egy könnyed sors-húzással lett falunk igaz híve a számunkra eladdig ismeretlen gyergyószentmiklósi népművész.

Szükségtelenül szerény, a kijelendő szóval okosan takarékoskodó, szorgalmatosan tevékenykedő embert ismerhettünk meg benne. Szakmájában és minden hétköznapi dologban, de még az elvontabb kérdésekben is oly véleményt alkotott röpké pillanatok alatt, mely az adott témában mindig a legjobb, leghelyesebb volt.

A fát úgy ismerte, mint anya gyermekét, úgy vállalta annak kibontását, miképp gyermek fo-

gadja édesanyja hívó ölelését. Bizonyára erdélyi őseinek természetével kötött több évezredes barátsága, apáról fiúra szálló szak-tudása dolgozott benne. A famegmunkáló eszközök használatában megmutatkozó, ámulatot szülő szakmai kézügyessége, valamint csodálatot keltő érzelmi képessége eredményeképp születtek művészi alkotásai.

Négy dolgos nyár tíz-tíz napi serénységének környékbeli eredménye - egyéb munkák mellett - négy bámulatos alkotás, s a négyből három (!) Pula tulajdona.

Öt évvel ezelőtt, 1993-ban sudár tölgyből faragta a falumúzeum előtt álló kopjafát. Az ily jellegű alkotás úgyszólván valamennyi motívuma, díszítő eleme és ősi, erdélyi jelképrendszere, a fogalmak ábrázolási jele megtalálható e kopjafán. S szívbe markolón igaz a fölirata: "Ne hagyd el a szülőföldet!"

Egy évvel később, 1994-ben csak annyit jelzett: alakos szobrot fog készíteni. És elkészült a ma a kastéllyal átellenben álló Pádúai Szent Antal-szobor; a

jámbor vándorprédikátor szerzetes karján, a tudást jelentő könyvön ül a kised Jézus. Az alkotó bevallotta, először próbálkozott konkrét alakot formázó szobor elkészítésével. A nagyszerű eredmény őt is - jogosan - bizakodóvá tette. Keresztelő Szent János szobra Vigántpetendé lett a következő (1995-ös) évben.

S jött az 1996-os esztendő, falunk újabbkori főnnállásának 250. évfordulója. A mester vállalta, eleget tesz a kérésnek, megfaragja Loyolai Szent Ignác szobrát a Nácihegy bejáratához. Erősen kikötötte, legyen védőtető a véle drusza szent, s a nevüket viselő szőlőhegyi szobor fölött.

A nácihegyi Szent Ignác-szobor az arra járókat minden alkalommal, az ünneplő tulajdonosokat s vendégeiket pedig évenként egyszer különösen is Blénessy Ignácra emlékezteti. A három szobor kitörölhetlen része Pula történetének, amint Náci barátunk emléke sem homályosul el soha emlékezetünkben.

KÉSZÜL A KOPJAJFA

A SZENT ANTAL-SZOBOR ÉS A MŰVÉSZ

PULAI BÚCSÚZTATÓ ÉNEK

Nem megyek én innen messze,
fészket raktam, mint a fecske.
Könny már fészkeim tapasztója,
sötét éj lett napja, holdja.
Ha te elmégy, én is el,
mért maradnék tőled el?
Életemnek napja, holdja,
erős fészkeim tapasztója.

Nem leszünk mi innen messze,
visszalátunk a fészkekre.
Visszalátunk, visszanezünk,
benne éltünk s benne élünk.
Ha te elmégy, én is el,
mért maradnék tőled el?
Életemnek napja, holdja,
erős fészkeim tapasztója.

PILLER FERENC FOTÓI

MIT MONDANA HAMVAS BÉLA A NÁCZIHEGYI BORRÓL?

Az alábbiakban néhány részletet közlünk Hamvas Béla A bor filozófiája című nagyszerű könyvéből. A Borkatalógus (Vázlat) című fejezetben a következő módon jellemzi a magyar borokat:

... Kezdem a homoki borokkal. A KECSKEMÉTI ivási ideje a nyár és a koraőszi. Iható egész nap, munkához, evéshez, társaságban, még reggelire is. A legjobb kártyához, de nem nagyon komoly játékhoz. Tarokkhoz például csak CSOPAKI, vagy ARÁCSI való, sok ásványvízzel, és pedig parádival, harmatvízzel, vagy fűredi savanyúvízzel. A KECSKEMÉTI a legjobb, ha két-három éves. Az újbor túl híg, az ennél idősebb veszt üdeségéből. A KISKÖRÖSI ivási ideje májustól augusztusig. Könnyű hússokhoz, zöldségfőzelékekhez. Egyszer spárgababhoz ittam, és ez volt a legjobb. Csak tisztán kell inni, a legjobb kisebb társaságban (hat-nyolc ember, vegyesen férfi és nő). Zenét kíván. A magányt nem bírja. Vonzóereje valami kedves lágyság, amelynek legközelebbi karakterét még nem sikerült kielemeznem. A CSENGŐDI (vele rokon a SOLTSZENTIMREI, amely bort sok szakértő az előbbinél többre becsüli) asszonyosabb, engedékenyebb. Ez a kisközéposztály bora. Jól bírja a zsírosabb ételeket. A CSENGŐDI csodálatos képessége, hogy gyors elhatározásra ösztökél. Ezért ha CSENGŐDI-t iszol, vigyázz, nehogy valamit elhamarkodj! A SOLTVADKERTI duhajabb és hangosabb. Egyszólamú bor, korcsmabor, a hideg ételeket szereti, a kolbászt, a

hagymát... A homoki az egyszerűbb életsek gyógybora. Ha a korcsmában házsártos és komisz asszonytól meggyötört embert látsz, az homokit iszik...

A homoki és a hegyi borok között az átmenet néhány Fejér megyei, Somogyi, Bánáti, Tiszántúli bor. Egyike a legjellegzetesebbeknek ebből a fajtából a DOMOSZLÓI, a lankás dombok, fél-alföldi borok hercege. Gazdag tapasztalatokat szereztem a FONYÓDI és BERÉNYI borokról. A fajták között a különbség itt már igen nagy. Vannak híg, korlátlanul iható kártya- és kvaterkaborok, vannak ünnepélyesebb, szélesebb fenekű, álmosító borok is. Van közöttük nyers és kemény. Étkezéshez mindegyik jó. A zsíros ételt kitűnően bírják, az édes tésztához azonban nem elég finomak...

A hegyi borok? Kezdem a GYÖNGYÖSIn. Szépen kiöltözött bor. Minden megvan benne, ami a korrekt megjelenéshez szükséges. Ehhez képest jó vendéglátó is, kellemes társalgó, sokszor elmés. A GYÖNGYÖSInél kezd egyre fontosabb lenni a bor. Minél öregebb, annál tüzeesebb, mint a helyesen érett lélek mind. A legjobb pogácsához és szendvicshöz. A fiatal MÓRI néha ösztetevésztésig hasonlít a félig-hegyi, lankás vidéki borhoz. Csak öt-hat éves korában kezd benne derengeni az erő. De akkor aztán erő, anélkül, hogy durva lenne. Teljesen egyedi és utánozhatlan zamata van. A VILLÁNYI az elegáns bor, a gavalléroké és a dámáké. A magam részéről bálra csak VILLÁNYI-t adnék. Eljegyzésekre kitűnően alkalmas. Kedves,

nem igényes humora van, mely persze távol áll a CSOPAKI bölcs derűjétől, de a VILLÁNYI sohasem akar csopaki lenni, és a csopaki nem kívánkozik bálba...

Most a BALATONI borokról szeretnék beszélni, és pedig arról a részről, mely Almáditól Révfülöpig terjed. E zónát öt nagy kerületre osztanám:

ALMÁDI
FELSŐÖRS, ALSÓÖRS
BALATONKÖVES,
CSOPAK, ARÁCS
FÜRED, DÖRGICSE és környéke

RÉVFÜLÖP és környéke.

Rangkülönbségekről e körön belül beszélni alig lehet. Minden az évjáraton, a szőlőskert fekvésén, a gazda kezelésének lelkiismeretességén és komolyságán múlik. Szívem Csopak felé húz, de a DÖRGICSEIt nem nélkülözném, az ARÁCSIt semmi pénzért nem adnám oda, de még a TIHANYI-t sem. Főként a tihanyi GYÖKÉRKESERŰt. Egy barátommal fedeztük fel, mikor ott halászgattunk a félsziget körül, és pontyainkhoz, süllőinkhez megfelelő italt kerestünk. Az apátságának különös szőlője volt ez, az észak-keleti oldalon feküdt és végeredményben senki se tudta miért van e bornak gyökérkeserű íze. Aki egyszer megkóstolja, milyen a süllő a vajban, paradicsomsalátával és GYÖKÉRKESERŰvel, az előbb felejt el a Louvre valamelyik képét, mint ez élményt. A RÉVFÜLÖPI-t azonban még kevésbé hagynám ki. Ez az igazi barátság- és házasságbor, hűséges, csendes, nyugodt, keveset beszél, annál többet gondol, mosolyog,

zajtalan és harmonikus. Volt idő, hogy egész télen CSOPAKIt ittam, egy kicsit sárgásrózsaszín pezsgő italt, mely bámulatraméltó arányérzékevel állt az édeskés és savanykás között. Mértéke, úgy vettem észre, pont három és fél deci volt. Kísérletet tettem másokkal is, és nem volt ember, akinél ne vált volna be. E borból három és fél deci! Ilyen a CSOPAKI... Az ALMÁDI kedveli a könnyű ebédek és a délutáni alvást. A FÜREDI a romantikus. Az ARÁCSI bájos és egyszerű. A DÖRGICSEI valamennyi között a leghuncutabb. A RÉVFÜLÖPI a legigazibb lugasborok közül való. A lugasbor az én szememben azt jelenti, hogy főképp szeptemberben késő délután, ha az embernek szívbéli barátja érkezik, akkor a lugasban üldögél vele és ezt issza igen kicsiny poharakból, de sűrűn. Levélíráshoz is e bort ajánlom. Szerelmeslevélhez persze, a viszony természete szerint mást és mást; szenvedélyes szerelemre csak SZEKSZÁRDIt. Igen, a SZEKSZÁRDI. Amíg nem jártam arra, nem is volt igazi és helyes képem róla. De amióta láttam a várost a fák közé rejtőzve, fölötté a dombbal, a messze kifutó felhőkkel, szippantottam levegőjéből, azóta tudom, hogy itt csak ily

bor teremhet. A SZEKSZÁRDI kifejezetten nőbor, és pedig leginkább huszonhét-huszonnyolc éves asszonyhoz hasonítanám, erejének és szépségének teljességében, szerelmi tudásának csúcspontján, tökéletesen fölszabadulva, de bámulatra méltó ízléssel és elképzelhetlen édes tüsszel. A SZEKSZÁRDI a lakodalom bora. Ez emeli át a menyasszonyt a házasságba. A merő tiszta Vénuszbor. A fiatal SZEKSZÁRDIt sohasem kevered, de az öreget soha nem idd tisztán, ha nem akarsz vesztetre törni.

A HEGYALJAI is nőnek tartom, de királynőnek. A magam részéről nem tudnám elképzelni, hogy hosszabb ideig mindennap HEGYALJAIt igyam, bár nem tartom magam hétköznapi embernek. Az egész világ tudja, hogy a hegyaljainak sehol másutt nem található díszei vannak. A borok általában ott élvezhetők maradéktalanul, ahol termettek... A legméltóbb ivási mód: a nagy ebédek és vacsorák után kis pohárral. Lakodalomkor, mielőtt a vendégsereg elszéled, útra, Szent János-áldásként...

Az EGRIről, főképp a vörösről most csak annyit, hogy ez is minden alkalomra, ünnepre, ebédre, kettesben, egyedül, egyaránt tö-

kéletes. Számomra az EGRi mindig kapcsolódott a hősiess szenvedélyekkel. Ha EGRIt iszom, azonnal nagy és heroikus tettekről kezdek álmodozni. Végül a BADACSONYI és a SZENTGYÖRGYHEGYI. Mind a kettő hímbor, és pedig minden fajtájában az. A férfilény minden árnyalata megvan benne, az önmagában gyönyörködő Nárciszszusztól az aszkétáig, és a királyi előkelőségtől a bohémségig. Nagy szó. Mert mindegyik hegy egész kozmosz. Valamennyi fajta megterem itt, a rajnai és olasz rizlingtől kezdve az aszúkig. A nagy híres fajták a szürkebarát és a kéknyelű. A BADACSONYI és a SZENTGYÖRGYHEGYI között lévő különbségről, majd ha az egyetemre a bortudományi tanzsékre kineveznek, egy fél évig fogok előadni. Ez az iskolapéldája annak, hogy két nagy bor miben tud egymáshoz hasonlítani és miben tud különbözni. A BADACSONYI olyan, mint a világhírű művész, a SZENTGYÖRGYHEGYI olyan, mint azon művész, ki világegyetében szobájából is alig mozdult ki, és mégis nagyobb művet teremtett, mint akit ünnepeltek.

PULAI GYEREKEK TÁRLATA

PULA

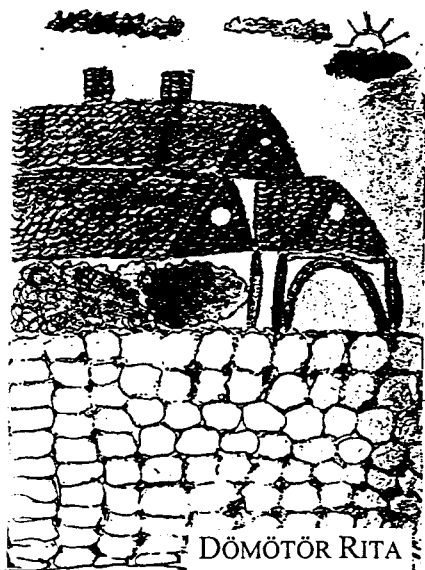
HOLZER SZABOLCS

VERS ZSÓFIA

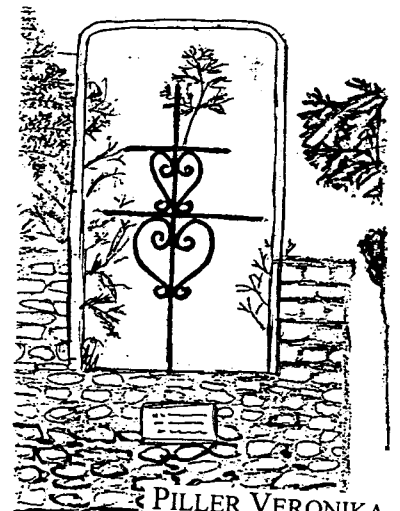
SZENGER ANDRÁS

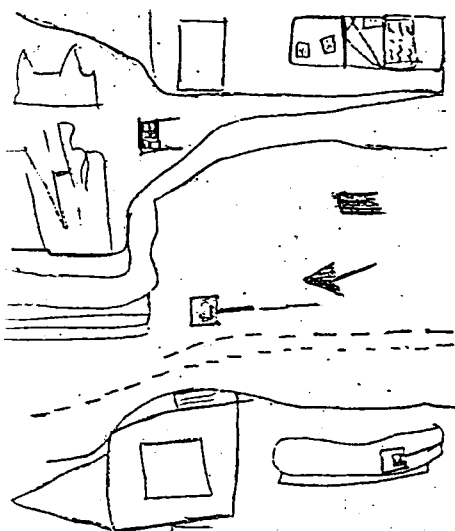
DÖMÖTÖR RITA

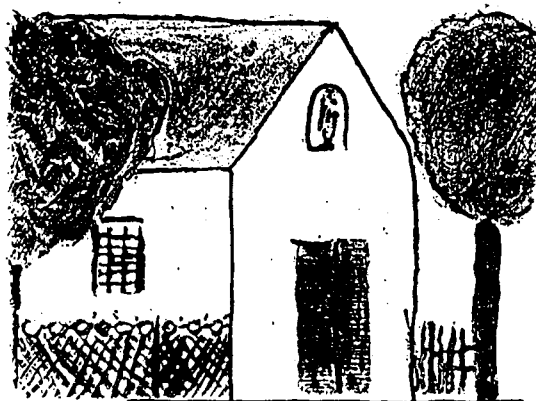
PILLER ZSUZSANNA

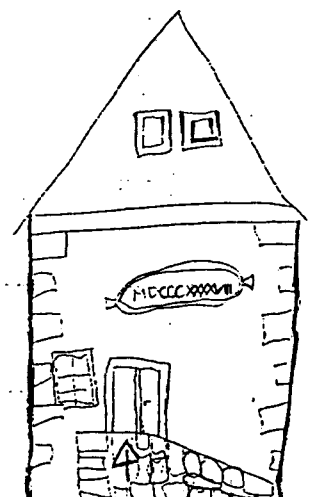
PILLER VERONIKA

MOLNÁR JOCÓ

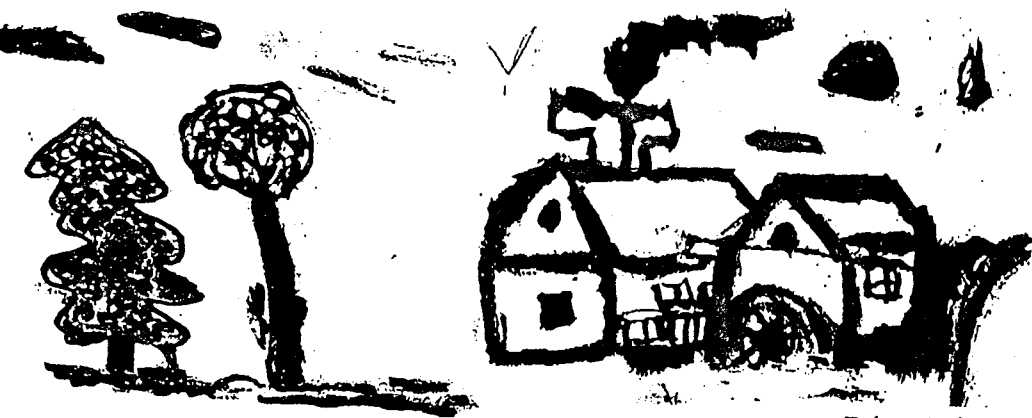

KRIZSÁN KINGA

SZENGER ÁDÁM

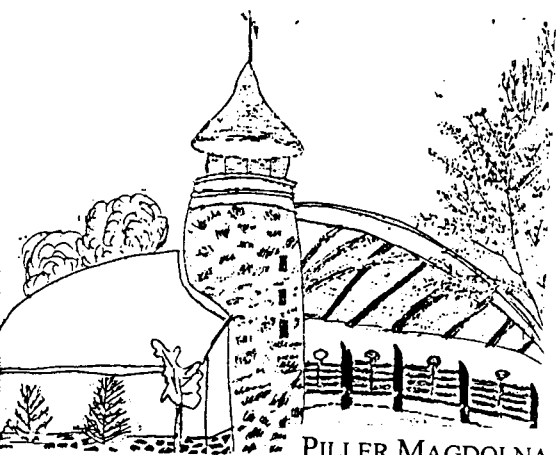
A nagyszerű rajzpályázat képei színesben természetesen még szebbek!
Gratulálunk minden résztvevőnek!

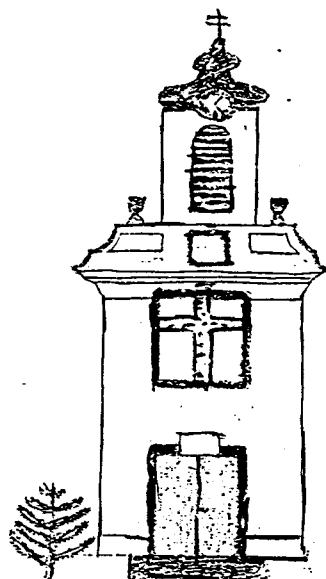
RÓKA DÁNIEL

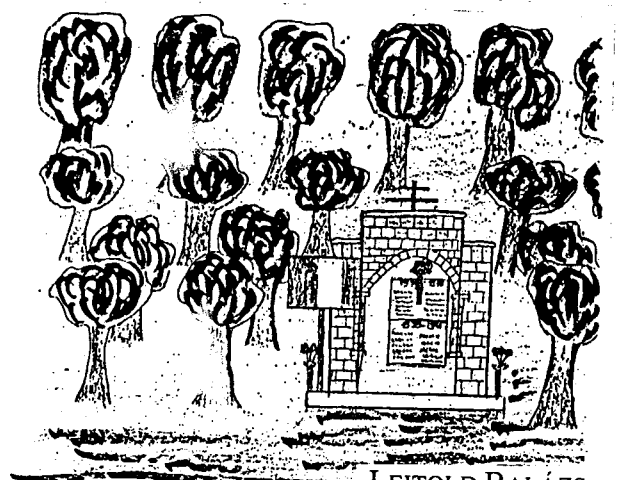
KRIZSÁN GERGŐ

PILLER MAGDOLNA

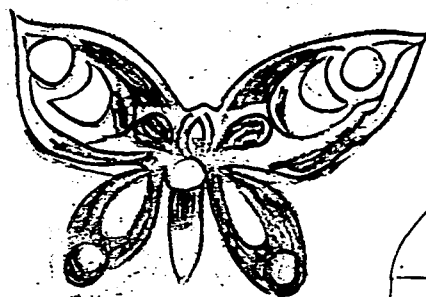
HÖLZER PÉTER

LEITOLD BALÁZS

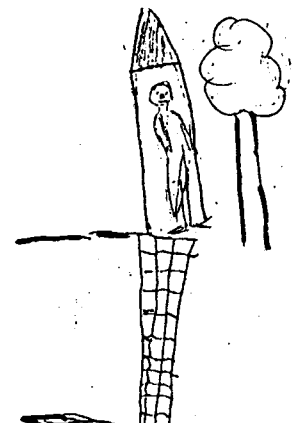
LEITOLD ATTILA

SZENGER BENCE

SZENGER ESZTER

MOLNÁR DÓRA

KORFA PULA KÖZÖNSÉGÉRŐL

AVAGY AZ EMBEREKET JELZŐ SZÁMOK REJTELMEI

A 'közönség' szót ma már egyre ritkábban használjuk és értelmezzük ama régiesnek tűnő jelentésében, mikor egy település lakóinak összességét, azaz közösségét jelenti.

Minden közösség létét, boldogulását, de életét is - légyen az egy ország, annak csak egy települése, avagy a település egy családja - nagyban meghatározza az azt alkotók száma, életkora, s az egyének sok-sok más jellemzője is.

Az alábbiakban Pula község összlakosságának adataiból próbáljunk meg néhány érdekesnek tűnő megállapítást tenni!

Szemléletes képet kapunk, ha a ridegnek tetsző számokat "lerajzoljuk". Egy-egy ország, megye vagy település adott időpontban - nemekre és évekre bontott - rajzban megjelenített lakosság száma az ún. *korfa*.

Az ideális korfa általában egy síkban ábrázolt lúcfenyő képére hasonlít. Vagyis - a természet rendjének megfelelően - lent a legszélesebb, s a csúcs felé haladva, a népesség fogyásával egyre keskenyedik, szűkül a törzs körül. A mi korfánk szélvihar-tépázta, ember-vágta s állatrágta tuját formáz. (E korfán mindenki megtalálható, ki ez év jan. elsején községünkben élt, lakott.)

Vizsgálgassuk e tépett korfát! Sok-sok érdekességet fedezhetünk így föl. A legidősebb a 92 éves, 1906-ban született **özv. Lautner Istvánné**, a legifjabb pedig az 1 éves (1997-ben született) **Berki Müller Ákos**. A legidősebb férfi a Székesfehérvárt tartózkodó, de ide bejelentett **Schumacher Károly**, ki öt évvel fiatalabb a legidősebb nőnél.

A falu lakossága 1998. jan. 1-jén 230 lélek volt, ebből a nők száma 113, a férfiaké 117. (Míg országosan, és világviszonylatban is a nők vannak többségben, nálunk fordított a helyzet.)

Nézzük a korcsoportonkénti megoszlást! (1. tábla)

	fiú	leány	együtt
óvodás kor alatt	6	3	9
óvodás korú	6	5	11
általános iskolás	16	12	28
középiskolás	3	3	6
egyéb 15-18 közti	3	0	3
18 év alatt	34	23	57

A 6 közép- és középfokú iskolás közül Ajkán tanul 2, Veszprémben 2, Balatonfüreden és Tapolcán 1-1. (Ebből is kitűnik Pula "központi" fekvése.) Felsőfokú intézményben, egyetemen nem tanul senki!

Tanulmányozzuk tovább a számokat! (2. tábla)

	férfi	nő	együtt
18 év alatt	34	23	57
19 és 55 év közti	52	44	96
56 és 60 év közti	4	9	13
61 éves és idősebb	27	37	64
összesen	117	113	230

A korfát nézve láthatjuk, vannak naptári évek s ezzel együtt életkorok, melyeknek nincsenek képviselői falunkban. Hiányoznak:

1910 (88 éves), 1912 (86), 1913 (85), 1916 (82), 1917 (81), és 1976 (22 éves). Mintegy 24 oly naptári évet (s hozzá tartozó

életkort) fedezhetünk föl, melyet csak 1-1 személy képvisel.

Legtöbben az 1926. évben születettek (72 évesek) vannak: 5 nő és 3 férfi, összesen 8-an. Az 1992-es évet (6 évesek) 7-en képviselik; míg az 5 lelkes évek (életkorok) száma 7, mégpedig:

1933 (65 éves), 1952 (46), 1959 (39), 1964 (34), 1972 (26), 1980 (18), és 1985 (13 éves).

A férfi-nő arány ugyancsak megérdemel egy-

két szót! A 47 éves korig (1951) egyértelmű a férfiak többsége. Ez 81 férfi (59%) és 57 nő (41%). A 48 éves kortól (1950) a "nőuralom" a jellemző: 36 férfi (39%) és 56 nő (61%). A 80 éve-sektől ez arány már majdnem a duplájára nő.

Vessük össze a jelenleg még érvényes jogszabályok szerint a

munkaképes, vagyis aktív, és az inaktív (18 évnél fiatalabb és nyugdíjas) korúakat! (3. tábla)

Munkaképes korban lévők, vagyis dolgozók,

ill. munkaviszonyban állók:

	férfi	nő	együtt
19 és 55 év közti	52	44	96
56 és 60 és közti	4	0	4
összesen	56	44	100

E 100 lélek az összlakosság 43%-a. Ezzel szemben a "nem dolgozók": (4. tábla)

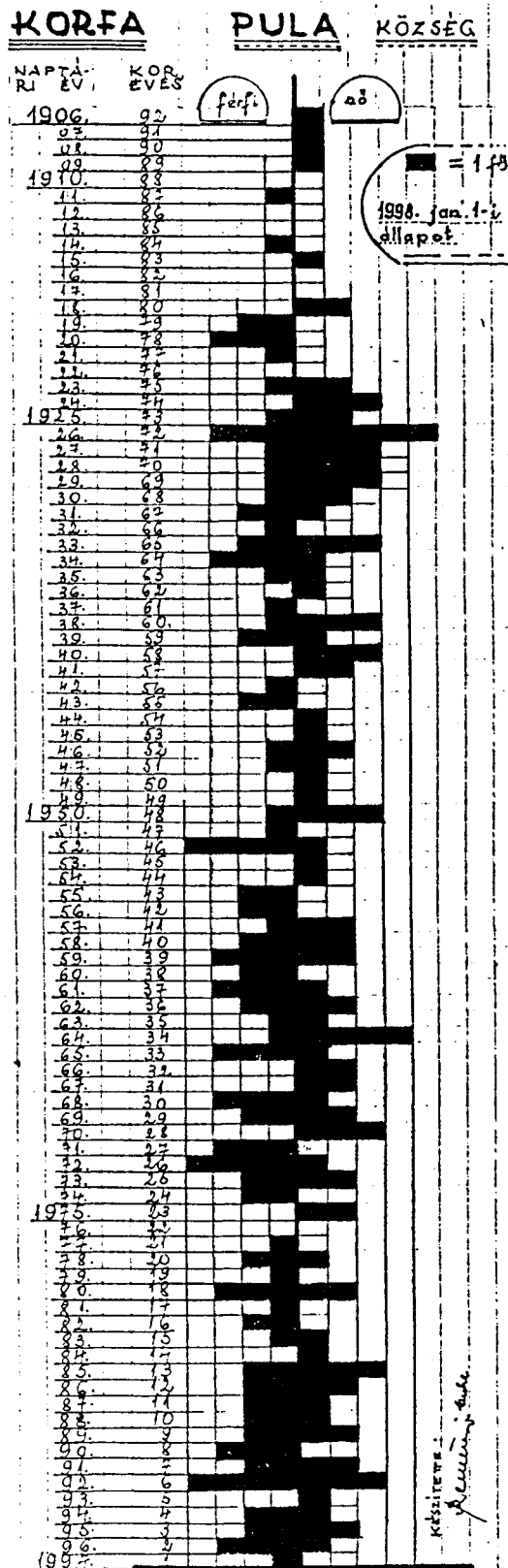
E 130 lélek a lakosság 57%-a. száma 121 lélek, vagyis 53%.

Még egy adat, de ez már csak rejtetten szerepel a korfán. Jelenleg a betelepültek (vagyis a nem őslakosok) és azok leszármazottainak

4. tábla

	férfi	nő	együtt
18 év alatt	34	23	57
55 és 60 közti	0	9	9
61 éves és idősebb	27	37	64
összesen	61	69	130

A korfa természetesen csak Pula jelenlegi közönségének életkora szempontjából ad képet a faluról. Ezenkívül még számos egyéb módszerrel is vizsgálható a falu lakosságának összetétele és életkörülményeik. De erről majd legközelebb...

REMÉNYI ANTAL

A PULAI "STEWARDOK"

Már vagy 35 éve kötődöm a fogyatkozó lélekszámú, ámde épülve-szépülve megújuló bakkonyalji faluhoz. Az utóbbi években a KAPU főmunkatársaként a világ magyarságának képviselőit kerestem föl messze idegenben. Nagyoobb részét repülőgépen, ahol a csinos stewardessek tanult szakmájuknak megfelelőn étellel-itallal, gyümölcsökkel, feketével és újságokkal szolgálnak. Most mégis két híres pulai stewardról kell megemlékeznem, kik nem fizetségért, nem szakmányban, hanem saját kútfőből merítve vendégeltek meg országjáró utaim egyikén.

A magyar őstörténeti konferenciát évek óta Tapolca városá-

ban rendezik. Oda igyekeztem Budapestről, csak hogy reggel nyolcra se lettem volna képes leérni busszal.

Elmentem hát előző nap Pulára, ott szépen megháltam, és a korai buszok egyikével indultam tovább. A korcsma előtt két helybéli hírességbe botlottam: a nyugdíjas polgármesterbe, valamint a "fondor lelkületű egyházfiba". Elmondtam, hogy másnap utazom haza Pestre a tapolcai busszal, mely ugyancsak erre vágat keresztül, s csak az esetben áll meg, ha akad föl- vagy leszálló.

El is feledkeztem a sok élmény, riport és interjú közben e kis találkozásról, ámde a busz

ablakából azt kell látnom, hogy meg fogunk állni Pulán, mert két utas is várakozik a megállóban. Mikor megáll a busz és kinyílik az ajtó, Reményi és Fischer urak jó hangosan bejelentik a vezetőnek:

- A szerkesztő úrnak hoztuk e csomagot.

Egy üveg igazi hideg sör volt a kezükben, a másokban pedig a nyitó. Mire odaérkeztem az ajtóhoz, már habzott is az üveg száján a hideg ital.

Nincs oly Malév, Air France, Alitalia vagy Delta gép, melynek stewardjai ily maradandó emléket véstek volna emlékezetembe...

NÁDOR ISTVÁN

A PULAI REALIZMUS

AVAGY ILONA-NAP TÁLADON

A falu határában található az Ilona-kápolna, melynek megtekintésére egykor rangos vendégek érkeztek Éri István, megyei múzeumigazgató társaságában: Somogyi József szobrász és felesége; Lipták Gábor író, a balatoni regék tudója, Szál József római nagykövet családotul, és még néhány párt- és tanácsi famulus... Pula is kitett magáért: a vendégeket a templomnál Reményi Antal, Lautner Józsi bácsi, Jáger Stefán, valamint a bölcs humorú muzsikás, Szauer János

várta. No meg a közéleti értelmiség: Fischer Jóska, egy öregeske RS9-es traktorhoz kötött vendégoldalas szekérrel. Merthogy a romokhoz kigyalogolni a fájós lábú Lipták úr már nemigen kívánczolt. Fölültek hát mindannyian a hosszú szekérre, betették az elemózsiát maguk mellé, Fischer pedig gázt adott. Ez is oly út volt, mint Petőfié hajdan: "az élő belehalt, a halott föltámadott", míg kiértek Tálodra. Ráadásul Petőfi idejében még nem volt se traktor, se kipufo-

gó! Útközben a szörnyű bűdös füstöt igencsak megelégette a Kossuth-díjas szobrász felesége, és odakiáltott urának a dübörgő gépzajban:

- Apuci! A hintón amit a lovak "pupiltak", az a kocsisé volt...

Meghallotta ezt a "bakon ülő" Fischer, s amúgy az ő módján vastag realizmussal rávágta:

- De amit a kocsis eregetett, az az uraké...

NÁDOR ISTVÁN

VENDÉGEK A NÁCZIHEGYEN

TÓT IMRE – AMERIGO TOT

A nyolcvanas évek elején Éri Pista barátom elhozta Nagyvá-
zsonyba jó ismerősét, a híres
szobrászművészt, Amerigo
Totot. Ott fölültek Jobbágyi Jós-
ka négyesfogatára, és ellátogat-
tak a mi náczihegyi házukba is.
A békés környezetben eltöltött
néhány óras pihenő során a mű-
vész többek között az alábbi
történetet mesélte:

1932-től Berlinben, a
Bauhaus művészeti műhelyben
dolgozott. 1933-ban azonban, a
náci hatalomrajutás után néhány
hónappal, több társával együtt

letartóztatták és egy koncentráci-
ós táborba hurcolták. Harmad-
magával megszökött, átkelt az
Alpokon, s Olaszországba mene-
kült. Az első városban jelentke-
zett a csendőrségen, s bemutat-
kozott:

- Tót Imre, magyar szobrász
vagyok, Fehérvárcsunyon szü-
lettem. Németországból szöktem
át, irataim nincsenek.

A csendőrparancsnok mellett
egy reverendás pap ült, ki el-
kezdte kérdezgetni
Fehérvárcsunyóról. A feleletekkel

elégedett lehetett, mivel a végén
azt mondta magyarul:

- Jól van, fiam. Csakugyan az
vagy, akinek mondom magad. Én
vagyok a fehérvárcsunyi plébá-
nos öccse.

A művész így tehát megkapta
az útiokmányokat, és tovább
mehetett Rómába, hol hónapokig
együtt róttá az utcákat Thomas
Mann-nal és Szerb Antallal, ki
híres regényében, az *Utas és
holdvilágban* írta meg e történe-
tet. Imre pedig Olaszországban
vált híres szobrásszá, de már
Amerigo Tot néven.

B. T.

SOLTRA ALAJOS 1988
Öntött bronz Ø 117 mm
Kétoldalas

KIÁLLÍTÁS A BLICKLE GALÉRIÁBAN

SOLTRA ELEMÉR FESTŐMŰVÉSZ TÁRLATA

Soltra Elemér 1922-ben szü-
letett a Somogy megyei Jákó kö-
zségben, hol édesapja néptanító
volt. A művészet iránti első
késztetését Neogrady Antal fe-
dezte föl, kinek Jákón volt birto-
ka. Gimnáziumait Kaposvárt és
Csurgón végezte. Csurgón a ne-
ves rokon, Soltra Alajos volt
szolgadeák, ki később Debrecen-
ben teológusi és orvosi diplomát
is szerzett, majd ráckevei lel-
készsorvosként alapítványt tett a
csurgói szegény sorsú diákok ja-
vára. Az ő emlékére alapította

Soltra Elemér a Soltra Alajos
érem-alapítványt.

Főiskolai tanulmányait 1941
és 48 között végezte, melyeket
csak 1943-46 tartó katonáskodá-
sa és hadifogsága szakított meg.
Diplomája megszerzése után Ka-
posvárt s Pécsen tanított. 1952 és
57 között a Pedagógiai Főiskolán
tanársegéd, honnét 1956-os sze-
repe miatt eltávolították. Közép-
iskolai rajztanárkodás után 1972-
ben került vissza a főiskolára,
hol tanszékvezető főiskolai tanár
volt egészen nyugdíjazásáig.

Számos képzőművészeti szerve-
zetnek volt vezetője.

A rajz tanítása (1982) tan-
könyvében számos tanárjelölt s
gyakorló tanár részére tette köz-
kinccsé sok évtizedes pedagógiai
tapasztalatát. E művét Akadémi-
ai díjjal tüntették ki.

Alkotásai hazai s külföldi
köz- és magángyűjteményekben
találhatók. Érdeklődése a kép-
zőművészet szinte minden terü-
letére kiterjed.

RÖVID HÍREK

KÖSZÖNET A NÉMET NEMZETISÉGI ÖNKORMÁNYZATNAK

Mindig gondot jelentett, hogy a Náczihegy bejáratánál nem volt megfelelő színpadunk az ünnepi műsor színvonalas lebonyolítására. A föllépő művészek s kultúr-csoportok legtöbbször méltatlan körülmények között adták elő műsorukat. Az időnként kölcsönkért színpadok bérleti díja pedig igen magas volt, ezért távlatban nem jelenthettek megoldást.

A Német Nemzetiségi Önkormányzat anyagi segítségével s társadalmi munkájával most saját színpadunkat avathatjuk a Szent Ignác-szobor szomszédságában. Így lehetővé válik, hogy ne csak nagyszerű környezetben, hanem megfelelő körülmények között is tudjunk ünnepelni. Köszönet érte.

ESZTERHÁZY KÁROLY ALAPÍTVÁNY

A személyi jövedelemadó egy százalékanak átutalásából a vártnál magasabb összeg: 75 ezer forint került az alapítvány bankszámlájára. Köszönetet mondunk mindenkinek, aki gondolt az alapítványra, s vállalta az átutalással járó adminisztrációt. A kurtórium döntése alapján a rendelkezésre álló összegből idén a sekrestye rendbehozatalát fogjuk elvégeztetni.

Kérünk minden pulait, és Pula minden barátját, hogy a következő adóbevallásnál is gondoljanak

az alapítványra, s az egy százalékot utalják az alábbi címre: Eszterházy Károly Alapítvány Pula; számlaszám: 73200017-10000568.

Akinek módja van rá, évközben is tehet följánlást, ehhez csekk az önkormányzatnál vehető át.

ELLOPTÁK A TEMPLOM REFLEKTORÁT

A falu összefogásával rendbehozott templomunk megvilágított homlokzata mint biztos fénypont várja a hazatérőt. Büszkeséggel tölti el a pulait, mikor a Vázsony felől érkező busz utasai versengve hívják föl egymás figyelmét a szép látványra. Az egyik tavaszi éjszakán ez örömmünket akarta elvenni valaki, aki leszerelte s ellopta a reflektort.

Azóta persze újra fénylik templomunk homlokzata. Vigyázzunk rá!

ÉPÜL AZ ÚJ NEGYED

A Kis utca és a Major utca háromszögében tovább épült szorgos munkával az új negyed. Különösen példamutató, hogy a házak elfoglalása után, sőt már azt megelőzőn hozzáfogtak a kertek kialakításához, virágok s más növények telepítéséhez. Minden építkezőnek jó erőt s egészséget kívánunk további munkájához, melynek eredménye az egész falunak örömet jelent.

MEGÚJULT A BOLT ÉS A VENDÉGLŐ

Az önkormányzat által megvásárolt helyiségeket az új bérlő - a Nagyvázsonyi Kinizsi Tsz. - mindannyiunk örömeire újjávarázsolta, és gondoskodik a kiegyensúlyozott áruellátásról. Ehhez járul még a családias hangulat, mely elsősorban Stefikének köszönhető.

NÁCZIHEGYI ÚTJAVÍTÁS - ÚTLEZÁRÁS

A május 2-án megtarott gyűlésen több elképzelés hangzott el az útjavítással s a lopások megnehezítését célzó útlezárással kapcsolatban. A választott bizottság ezt követően kérdőívet állított össze, melyet megküldött a náczihegyi ingatlantulajdonosok részére. A beérkezett válaszok szerint a többség áldozatot is vállalna az út javítása érdekében, ezenkívül fölvetették a Veszprém-Tapolca út fölöli közvetlen behajtás lezárását sorompóval.

A bizottság első lépésként javasolja tehát a sorompó fölállítást. A további lezárásokat fokozatonként a falubéliekkel egyetértésben kell megoldani.

Az útjavítással kapcsolatban további tanulmányozásra van szükség, elsősorban a költségek és lehetőségek tekintetében. Addig is kérjük a tisztelt ingatlantulajdonosokat, hogy ki-ki saját szakaszán igyekezzék az út állapotán javítani.

NÁCZIHEGYI BORLOCSOLÁS

Többen észrevételezték, hogy mióta a Szent Ignác szobor fölállítása miatt áthelyeztük a Nácihegyi Emlékoszlopot, el-

marad az ünnep kedves színfoltját jelentő borlocsolás, mely során minden évben más szőlősgazda locsolta meg azévi termésével az oszlopot. Véleményük szerint "mégsem való, hogy a

Szent Ignác-szobrot locsoljuk meg", ezért meg kellene találnunk újra a módját, hogy a hagyományt is folytatni tudjuk.

Újjáéledt hagyomány

Sváb betlehemezést mutattak be a pulai általános iskolások

A falu általános iskolásai egyelőre még csak színpadon mutatták be a játékot. Fotó: Andrányi

Ötvenévnyi rejtőzködés után Pulán ismét előbukkantak a sváb betlehemezés, a Kriszkindl strófái. A falu általános iskolásai dec. 23-án este egyelőre még csak színpadon mutatták be a játékot, de jövő ilyenkor talán már házról házra járva hirdetik a Kisjézus eljövételét.

Pulán hagyománya van a karácsony köszöntésének. Az Ajka-Padragút Néptáncegyüttes istápolásával működő helyi gyermektáncsoport kedvesen elegyíti a magyar és sváb hagyományokat, s mint ahogy az látható és hallható volt, a patrónusok társaságában különösen jól érzi

magát a pódiumon. Nem kevésbé azon apróságok, kik versekkel, köszöntőkkel színesítették a programot.

Az újrabemutatásért összefogott idős és fiatal: azon nénik, kik hajdan, gyermekkorukban maguk is járták a házakat, ma már alkalmasint csak egy-egy dallamfoszlányt, strófasort tudtak fölidézni, így szükség volt közös emlékezetükre. A faluházban összegyűlve addig idézgettek a fél évszázaddal ezelőtti időket, míg végül is összeállt egy bemutatható játék.

Valószínűleg pontosan ilyen Kriszkindl sohasem volt, ám az

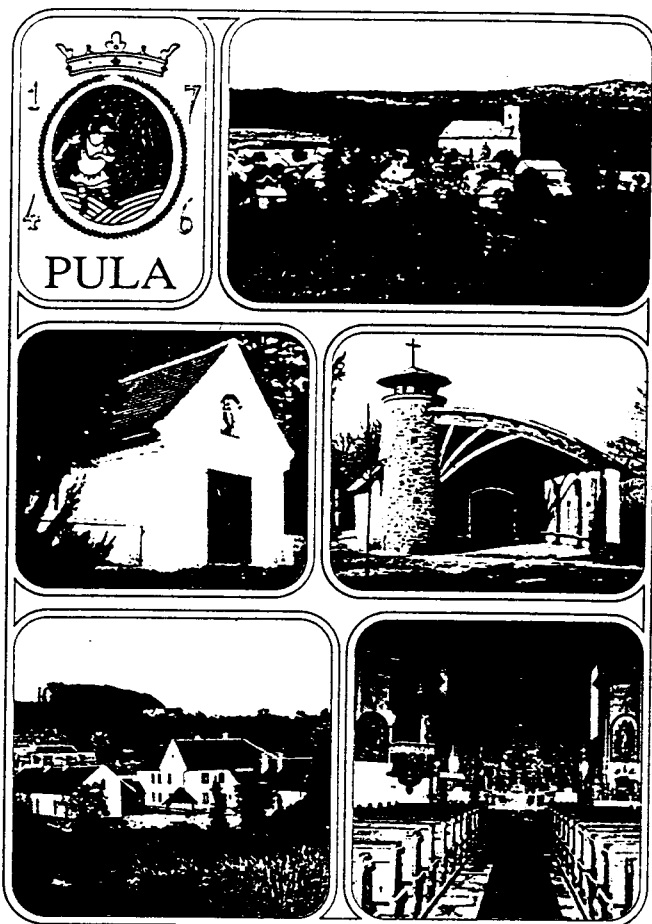
emlékek mozaikjaiból megszületett mostani semmivel sem alábbvaló a réginél. Ugyanazon örömhírt, bájt és kedvességet hordozza, mint hajdan megyénk valamennyi sváb falujában, így Pulán is. Remélhető, hogy ha jövő adventkor a gyerekek valóban nyakukba veszik az aprócska község házait, az őket fogadó szeretet is hasonló lesz a réginéz, illetve amilyenell ez estén itt tapsolták meg a premierre vállalkozókat a közönség tagjai.

(A cikk a Napló 1997. dec. 27-i számában jelent meg, (üreges) aláírással.)

PULAI KÉPESLAPOK

1939

1987

TESTVÉRVÁROSKÁNK – EGY MÁSIK PULA

MEGHÍVÓ

PULA község Képviselő-testülete és
Német Nemzetiségi Önkormányzata,
valamint a szőlőhegy birtokosainak baráti köre
tisztelettel meghívja Önt és családját

az 1998. július 25-én, szombaton

11. alkalommal megrendezendő

NÁCZI – HEGYI IGNÁC NAPI ÜNNEPSÉGRE

Az ünnepség után:

A Blickle borház telkén:

a kerti házikónál

a Lipcsei Táncarchívum

régi pulai fényképeit

megtekintésre ajánlja

REMÉNYI ANTAL

a pince-galériában

SOLTRA ELEMÉR

képzőművész kiállítását megnyitja

DR. BLICKLE TIBOR

Ezt követően a pincéknél zártkörű családi mulatozás hajnalig
(ki-ki saját szervezésében) a fogyó hold fényénél és a szabadtéri
tűzek melegénél.

*„Minden jó rendtartásnak feje és fundamentuma
az isteni félelem és tisztesség.”*

(A szőlőhegy eredeti törvénykönyvéből)

1812 – 1988 – 1998

Az ünnepség programja:

15 órakor

a Szent Ignác szobornál

(kedvezőtlen időjárás esetén a templomban)

mise és könyörgés a bő termésért

Ünnepi szentmisét mond

és újmisés áldást ad:

TÁL ZOLTÁN

(Nagyvázsony)

17 órakor

a szőlőhegy bejáratánál

(kedvezőtlen időjárás esetén a faluházban)

ünnepi beszédet mond

ÉRI ISTVÁN régész,

a Tájak Korok Múzeumok igazgatója

utána

a szabadtéri színpadon fellép

a nagyvázsonyi általános iskola

FÚVÓSZENEKARA

Vezényel: BÓNÁCZ JÁNOS

a pulai TÁNCCSOPORT

Művészeti vezető: VOLEK LÁSZLÓ